

वा० रा०

॥ ७ ॥

३८ ॥ नभस्स्पृशामिति ॥ पुंस्त्वमार्थः ॥ वक्रशब्दोर्ध्वार्चादिर्वा ॥ ३९ ॥ बलं ज्ञानबलं उपायबलं च पराक्रमं च ज्ञातुमिच्छामहे ॥ तदेवविवृणोति ॥ त्वामिति ॥ ४० ॥ ४१ ॥ भय
स्यचभयावहमिति पाठे सर्वलोकभयस्यापीत्यर्थः ॥ ४२ ॥ ईश्वरैर्देवैः ॥ ४३ ॥ एषवरः पुरागतस्य वदनप्रवेशरूपः इत्युक्तेति शेषः ॥ सत्वरत्नरासहिता सा सुरसा ॥ ४४
प्रलटवदनः दत्तभक्षणवराया अपिसकाशान्निस्तारोपायज्ञानजो हर्षः ॥ ४५ ॥ १४६ ॥ कार्यविषक्तस्य मायामृगवधे प्रसक्तस्य बद्धवैरस्य शूर्पणखाविरूपकरणादिकर्मणे

अयं वातात्मजः श्रीमान्पुवते सागरोपरि ॥ हनूमान्नामतस्य त्वं मुहूर्तं विघ्नमाचर ॥ ३८ ॥ राक्षसं रूपमास्थाय सुघोरं पर्वतोपमं ॥ दंष्ट्रा
करालं पिङ्गाक्षं वक्रं कृत्वा नभस्स्पृशं ॥ ३९ ॥ बलमिच्छामहे ज्ञातुं भूयश्चास्य पराक्रमं ॥ त्वां विजेष्यत्युपायेन विषादं वागमिष्यति ॥ १४०
एवमुक्ता तु सा देवी देवैरभि सत्कृता ॥ समुद्रमध्ये सुरसा विभ्रती राक्षसं वपुः ॥ ४१ ॥ विकृतं च विरूपं च सर्वस्य च भयावहं ॥ पुवमा
नं हनू मंतमावृत्येदमुवाच ह ॥ ४२ ॥ मम भक्ष्यः प्रदिष्टस्त्वमीश्वरैर्वानरर्षभः ॥ अहं त्वां भक्षयिष्यामि प्रविशेदं ममाननं ॥ ४३ ॥ वरए
षपुरादत्तो मम धात्रेति सत्वर ॥ व्यादाय वक्रं विपुलं स्थिता सामारुतेः पुरः ॥ ४४ ॥ एवमुक्तः सुरसया प्रलटवदनो ब्रवीत् ॥ रामो दाश
रथिर्नाम प्रविष्टो दंडकावनं ॥ ४५ ॥ लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा वैदेत्याचापि भार्यया ॥ ४६ ॥ अस्य कार्यविषक्तस्य बद्धवैरस्य राक्षसैः ॥ त
स्य सीता लब्धता भार्या रावणेन यशस्विनी ॥ ४७ ॥ तस्याः सकाशं दूतो हंगमिष्ये रामशासनात् ॥ कर्तुमर्हसि रामस्य सात्थ्यं विषयवासि
नि ॥ ४८ ॥ अथ वामैथिलीं हृष्ट्वारामं चाक्लिष्टकारिणं ॥ आगमिष्यामि ते वक्रं सत्यं प्रतिशृणोमि ते ॥ ४९ ॥ एवमुक्ता हनुमता सुरसा
कामरूपिणी ॥ अब्रवीन्नातिवर्तेन्मां कश्चिदेष वरो मम ॥ १५० ॥

तिशेषः ॥ ४७ ॥ रामसात्थ्यकरणे हेतुः रामस्य विषयवासिनीति तस्य सर्वाधिपतित्वात्
॥ ४८ ॥ रामं चेति हृष्ट्वा वृत्तांतं च विज्ञाप्येति शेषः ॥ ४९ ॥ कश्चिदपि मां नातिवर्तेत् अभक्षितो न गच्छेदित्यर्थः ॥ परस्मैपदमार्थः ॥ १५० ॥

सु० का०

॥ ७ ॥